

Čís. 10939.

Předpisu § 57 vyr. ř. v doslovu čl. III. zákona ze dne 26. dubna 1923, čís. 99 sb. z. a n., nelze použítí obdobně pro nucené narovnání v úpadku.

(Rozh. ze dne 29. srpna 1931, R I 554/31.)

Dlužník nezapravil první kvotu splatnou podle nuceného narovnání v úpadku. K návrhu vymáhajícího věřitele povolil soud první instance exekuci k vydobytí celé pohledávky. Rekursní soud povolil exekuci jen k vydobytí splatné vyrovnací kvoty. Důvody: V čase podání exekučního návrhu, dne 7. února 1931, byla splatná jen první kvota ve výši 11% uznané pohledávky 5684 Kč, tedy kvota ve výši 625 Kč 24 h, a jen pro ni podle obsahu exekučního titulu mohla býti exekuce podle §§ 54 a 55 ex. ř. povolena, kdežto ohledně zbytku 5058 Kč 70 h měl první soudce návrh zamítnouti proto, že další částky 34% vyrovnací kvoty v nuceném vyrovnání věřiteli přijaté nebyly dosud splatné, zbytek původní pohledávky ve výši 66% úpadce pak není vůbec povinen platiti. Neprávem a proti zákonu tvrdí vymáhající strana v exekučním návrhu, že činí exekuční návrh proto, že kvoty nebyly dodrženy, čímž se asi chce odvolati na ustanovení § 57 vyr. ř., podle něhož pozbývá vyrovnací dlužník nároku na slevu a jiné výhody z vyrovnání, nesplní-li v čas a plně potvrzené vyrovnání. Ustanovení toto však neplatí pro případ uzavření nuceného vyrovnání v úpadku, neboť podle § 156 konk. ř. v takovém případě soudně potvrzeným nuceným vyrovnáním se úpadce sprostňuje závazku svým věřitelům dodatečně nahraditi schodek jejich pohledávek, který tito utrpí, nebo jinak poskytnuté výhody, a to bez ohledu na to, zda na řízení konkursním nebo na hlasování o vyrovnání měli účast nebo proti vyrovnání hlasovali nebo zdali jim vůbec hlasovací právo nebylo přiznáno.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu vymáhajícího věřitele,

a t o

s poukazem ke správným v podstatě důvodům napadeného usnesení, k nimž se vzhledem k vývodům dovolacího rekursu ještě dodává, že pamětní spis k čís. nař. ze dne 10. prosince 1914, čís. 337 ř. zák. mohl se přirozeně zabývat vztahem §§ 57 až 59 vyr. ř. k §§ 158, 161 a 162 k. ř. jen bez ohledu na poslední větu § 57 vyr. ř., podle níž jest vyrovnání zmatečným i tehdy, nesplní-li dlužník včas a plně potvrzeného vyrovnání, poněvadž touto větou byl § 57 vyr. ř. doplněn teprve čl. III zákona z 26. dubna 1923, čís. 99 sb. z. a n. Předpisu § 57 vyr. ř. v tak doplněném doslovu nelze použítí obdobně pro nucené vyrovnání v úpadku. § 157 k. ř. naznačuje, jak lze splnění vnuceného vyrovnání zajistiti. Z toho vyplývá, že konkursní řád s nesplněním vnuceného vyrovnání počítal, aniž k němu pojil důsledky zmatečnosti vyrovnání, zákon čís. 99/1923 pak se omezil jen na doplnění § 57 vyr. ř. a neupravil obdobně § 158 k. ř.